

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 411/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство финансија, Пореска управа Филијала ..., коју заступа Државно правобранилаштво Одељење у Нишу, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1796/20 од 14.10.2020. године у седници одржаној 08.04.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1796/20 од 14.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду ревизијских трошкова као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 302/19 од 11.03.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи на име јубиларне награде за 20 година рада у радном односу исплати новчани износ од 67.930,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.07.2018. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 55.234,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1796/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име јубиларне награде за 20 година рада у радном односу, исплати новчани износ од 67.930,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.07.2018. године до исплате, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1.

ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и тачка 3. ЗПП може изјавити, иако је ревизија изјављена и из тих разлога.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је од 25.06.1998. године у радном односу на неодређено време код тужене, на пословима пореског инспектора и канцеларијске контроле. Пре заснивања радног односа код тужене остварила је радни стаж и код органа локалне самоуправе у трајању од 2 године, 7 месеци и 16 дана. Тужиља је дана 25.06.2018. године навршила 22 година 8 месеци и 22 дана радног стажа код тужене. Решењем од 16.08.2018. године тужена је одбила захтев тужиље за исплату јубиларне награде, а жалбена комисија Владе је решењем од 15.10.2018. године одбила жалбу тужиље на наведено решење.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да тужиљи, која је остварила 20 година радног стажа код тужене дана 25.06.2018. године, према члану 120 Закона о раду, а у вези члана 44. Посебног колективног уговора за државне органе, припада право на исплату јубиларне награде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, оценивши да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 172. Закона о облигационим односима и погрешно закључио да је орган тужене доношењем коначне одлуке у управном поступку (којом је одбијен захтев тужиље) поступао противно закону, с обзиром да законитост овакве одлуке може да се испитује само у управном спору што у конкретном случају тужиља није учинила. Такође, другостепени суд је нашао и да је тужиља у 2018. години навршила више од 22 године проведених у радном односу у државном органу и органу аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, те да не испуњава услове за исплату јубиларне награде за навршених 20 година радног стажа сходно одредби члана 44. Посебног колективног уговора за државне органе.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је побијаном пресудом одбијен захтев тужиље за исплату јубиларне награде.

Одредбом члана 120. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 32/13), општим актом, односно уговором о раду може се утврдити право на исплату јубиларне награде.

Одредбом члана 14. Посебног колективног уговора о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ бр. 20/18), који је у примени од 24.03.2018. године, измењен је члан 44. наведеног уговора, у делу којим је регулисано право на исплату јубиларне награде и прописано да запослени има право на јубиларну новчану награду у висини месечне просечне зараде без пореза и доприноса по запосленом у Републици Србији, према објављеном податку органа надлежног за послове статистике за последњи месец у претходној календарској години у односу на календарску годину у којој се јубиларна награда остварује, с тим што се висина новчане награде увећава за 25% при сваком наредном остварењу тог права, тако да се исплаћује за 20 година рада у радном односу у висини новчане награде из тачке 1. овог члана увећане за 25%; да запослени остварује право на јубиларну награду за навршених 10, 20, 30, 35 и 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без обзира на то у ком је органу запослени остваривао права из радног односа, као и да се код утврђивања права на јубиларну награду рачунају и године рада код послодавца од кога је надлежан орган преузео надлежност, послове и запослене; те да се запосленом исплаћује јубиларна награда у року од 30 дана од дана када запослени стиче право на јубиларну новчану награду.

Дакле, закон даје могућност али не установљава обавезу послодавца да утврди право запосленог на исплату јубиларне награде, јер се не ради о законском праву, већ аутономном праву које може, а не мора да призна послодавац. Наведеним Посебним колективним уговором је предвиђено да се запосленом за навршених 20 година рада проведених у радном односу у државном органу, односно јединици локалне самоуправе исплаћује јубиларна новчана накнада, али у години када запослени стекне право на исплату. Како је тужиља 2018. године остварила укупан радни стаж више од 22 године, то произлази да није испуњен услов из одредбе члана 44. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе за остваривање права на јубиларну награду.

Супротно наводима ревизије, претходним, сада измењеним одредбама Колективног уговора, који је био у примени до 20.03.2018. године, били су прописани услови за стицање права на јубиларну награду, а који нису обухватили рад у органима аутономне покрајине, односно органима локалне самоуправе, док су Посебним колективним уговором о изменама и допунама Посебног колективног уговора за државне органе, који је у примени од 24.03.2018. године, промењени услови за стицање јубиларне новчане награде, тако што је проширен круг органа за које се по основу рада остварује право на јубиларну новчану награду, тако што су поред рада у државним органима обухваћени и органи аутономне покрајине, односно локалне самоуправе.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то је Врховни касациони суд је применом члана 414. Закона о парничном поступку ревизију тужиље одбио као неосновану и донео одлуку као у ставу првом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужиља није успела у поступку по ревизији, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**